

z řepy obilavy, protáhala hrávi, rozlila se
po úvali a způsobila značných škod.

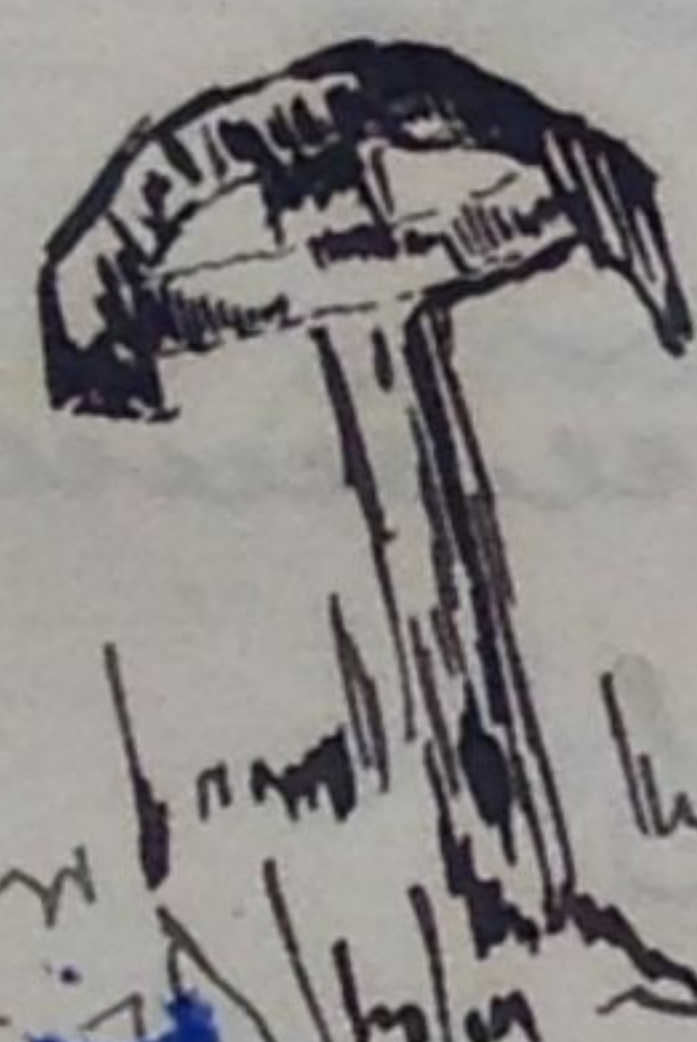
Poněvadž ještě po povodni bylo stále
deštivé počasí, vozili lidé močů obilí
domů, mlátili na stroji a rusnuli
žemě, mohlům a louh a hnil.

Řepa dala dobrou sklizeň.

Ovoce se urodilo málo.

Píceňích rostlin bylo hojně, avšak
pro stále deště špatně byly sklizeny.

Občanský rok 1914.

Světová válka.

1914 - 1918

V srpnu roku 1914 vypukla světová
válka, jaké svět dosud neviděl.

Příčinou její byla neuztápná rozpínavost
němců a nesmírná stíradostlivost jejich
císaře Víliama, který chtěl poroučeti
svět.

Po zavraždění následníka trůnu Františka
Ferdinanda v Sarajevě (ke konci června 1914)
žádal na duchu seřlý císař František Josef,
pravá loutka v rukou Víliamových, aby
Srbsko dovolilo, by rakouští úředníci
na území srbském vyšetřovali, kdo se
Srbu se účastnil sarajevského atentátu,
jinými slovy: císař žádal, aby se Srbsko

vdala své sorchovanosti, aby přestala
býti samostatným státem.

Přirození musilo odmítnouti - a to
stačilo k vyhlášení války mezi
Rakousko - Uherskem a Srbskem.

Dne 1. srpna 1914 vyprána všeobecná
mobilisace vojska. Reservníci do 38. roků
byli povoláni a sice i u Srbsku a Rusku.
Dne 22. srpna 1914 povolána II. výzva
(do 42 roků a mladší domobránci)
a nováčkové.

Žárovci zahájeny sbírky ve prospěch
"červeného kříže".

Vypuknutím světové války dne 26. července
1914 bylo ovráceno z klidu všude
obyvatelstvo.

Mladí mužové v nejlepších letech
musili na vojnu - pro chránit otce
a sise - ve skutečnosti ale
bratři bit bratry.

Obrav odchodu mužů, žen, dětí,
dětem, ueda se ani vyliciti.

U náslo měsících a týdnů docháely
zprávy o padlých a raněných, které
vzbudily u rodin a příbuzných jen pláč a
zármutek, u ostatních lítost nad
stracemými životy.

Válka stále se šířila.

Se Srby spojili se ihusd černohorci
a ujala se jich největší Slovanská říš

Rusko. Za to Německo vypovědělo válku Rusku. Francie a Anglie vypověděly nah válku Německu a Rakousku. Za války připojily se k dohodě (Francii a Anglii) Itálie a Rumunsko, k Německu a Rakousku Turecko a Bulharsko. Také Portugalsko a Japonsko spojily se s dohodou.

Kde a jak se bojovalo.

Hrozivě řádila válka v Srbsku. Srbové bojovali jako lvi proti přesile rakousko-maďarské a dvakrát zahubili rakouské a maďarské vojsko. Tu ukázalo se slabost Rakousko - Uherska, její proti počtem malému, ale chrabřejšímu a pro svobodu vlasti nadšenému vojsku srbskému muselo povolati na pomoc Němce. Srbové pak podlehli přesile nepřátelské.

Vítězové nastili se na nich krutě. Mlátilo jim, i statistice věnující synů a otců vyhrožující na bojišti, mučili a týrali i bebhané stáry a stařeňy, ženy a děti, je honadně zabíjeli. Skoro čtvrtina chrabřejšího srbského národa byla zhubena a zemi vypleněna a zpustošena.

Rusům přálo s počátku válečné štěstí; opanovali skoro celou Galicii a Bukovinu, pronikli přes neochůdné hradby Karpat až do Uher, aniž jim v tom Rakousko - Uhersko mohlo zabrániti. Rakousko - Uhersko tu ukázalo opět svou slabost a musilo povolati na pomoc

opít Němce, kteří donutili Rusy ustoupiti z dobytých zemí na vlastní půdu, kde byli vypuzeni z Polska.

Francie hned na počátku světové války byla napadena Němci, kteří ovládli do severních jejích částí bezbrannou Belgii, jejíž nejdražší zeměpisná památka dějinná i umělecká zničili, celou zemi vydrancovali a zpusobili hůř než divocí národové starého nebo středního věku. Heroický odpor statečných Francouzů, již proslavili se několika slavnými vítězstvími nad Němci, nemohl zameziti, aby hrozní Němci neobradili a nepusobili značnou část země Francie.

X Naš československý národ prožil za světové války velice utrpění.

Čechové a Slováci musili bojovati po boku svých odvážných nepřátel, Němců a Madarů.

Tisíce vlastních odvážných našich hochů a mužů na vzdálená bojiště. Muži z nich po velkých útrapách našli v cizině svůj hrob.

Osiřely statky rolnické i chaloupy, závody obchodní a průmyslové, dílny řemeslnické a školy. Práce doma vykonávali starci a stařeny, ženy a děti. Ale všechnu práci duril strach o otce a bratry, kteří hynuli v odloučenosti od svých věrných a byli týráni pohl.

že jsou Němci a Slováky.

Doma zůstali ničímí udavači, již mnoho
vážených občanů uvedli do žalářů,
kde hynuli a podlehli utrápám, a kteří
vyšli, byli zlomeni tělesně i dušou.
Někteří byli odsouzeni i k smrti a mnoho
potupných poprav provedeno bylo i
vykonáno.

Jako politický provinilec ratců
a vězeň na Spilberku zdejší občan
Stěpán Novák, byl ale pro nedolalé
dílo pronášen.

Poslanci nesměli mluvit, schůze byly
zakázány, noviny směly přinášeti jen
články vlády jim dodávané, shodně
čítány byly připraveny v duchu národu
našemu nepřátelském.

Národ československý byl doma v olověch.

A naši hrdinové umírali v řadách válčících,
posílajících porodem porodem vlastní zbroje.
desky k osvobození.

Rad zbrojím státem československého
národa nerozřekli jeho nejlepší synové!
Ti spatřovali ve světové válce stvořenou
osvobození československého národa
z kletí poroby německomadžské!

Byla to volání těch: Masaryk,
Stefanik
a Beneš,

jejich jména budou slavně písmem
zapsána v dějinách československého
národa.

Ža pošrameního pronucovacího dne
roku 1. 9. 14 odcháel z Prahy Masaryk,
dobře vída, ťi rakouská vláda bude kurtě
pronásledovati jeho rodinu. Ale blaho
vlasti a národa Masaryk měl více
blaho vlastní své rodiny. Odebral se
do Švýcar, Itálie, Francie, Anglie,
Ameriky, a všude v učených společnostech
přednášel o slavné minulosti Čechů,
kteří dali světu Husa a Komenského
a všude hlásal, ťi je povinností vládní
Evropy, aby se ujala utiskovaných Čechů
a slovali proti násilí a surovosti
německé a maďarské a přišla k jejich
osvobození.

Masaryk viděl, ťi ve velkých městech
západoevropských žije mnoho Čechů, kteří
tam mají své české spolky.

Tyto spolky získal pro českou věc,
aby jednaly přímě československému národu
a udržovaly těsné styky s vlastí.

Tak vznikla národní rada v Paříži,
kteřá zastupovala československý národ
před světem.

Všech jejích byl vynikající hvězdář
Štefanik a profesor Fr. Benes.

Škola.

Vyučovalo se ve 2 třídách a poboře.

Na dějiš škole vyučovali:

Jan Janderek, nadučitel,

Bohumil Hrodek, učitel,

Emanuel Klaus, " "

P. František Šepička, katecheta,

Berta Kocišlicová, ind. učitelka.

Hospodářský rok.

Obilí bylo velmi řídké a užití se značně méně pochová. Šlizeň obilí byla velmi pohodlná.

Kořenáky byly prohledány, řepa velmi dobrou úrodu.

Převážně následkem stálého sucha na jaře byly velmi slabé, šlizeň usabna.

Doce vyjma něco málo světlých a fabelů nebylo, vše v květu pomalo.